

Mødet den 16. Oktober 1913.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 8¹³—1913). Fra Bestyreren af Skattekontoret forelæz følgende Skrivelse angaaende Fordelingen af **Direktør Rømers Skat** mellem Brand-Aarslev og Aarhus Kommune:

»Ved hoslagt at tilbagesende Sagen vedrørende Direktør Rømers Skattefordeling skal jeg i Anledning af den af Hr. Sagfører Fr. Høyer i Skrivelsen af G. D. afgivne Erklæring tillade mig at udtale, at jeg ikke kan anse det for tilraadeligt for Aarhus Kommune, at indgaa paa den i nævnte Erklæring foreslaaede Fordelingsmaade.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at erindre om, at der for den anden af A/S Otto Mønstedts Direktører, Hr. Hornemann, er indgaaet Overenskomst mellem Aarhus og Hornslet Kommuner om en Skattefordeling, hvorefter Aarhus Kommune for hele Aaret faar $\frac{5}{8}$ og Landkommunen $\frac{3}{8}$ af det Hr. Hornemann paalignede Skattebeløb.

Denne Fordeling svarer til fuld Skat til Købstadkommunen i $7\frac{1}{2}$ Md. og fuld Skat til Landkommunen i $4\frac{1}{2}$ Md.

Ifald man nu overfor Hr. Rømer vilde strække sig videre og give efter for Kravet om 5 Maaneders fuld Skat til Brabrand, vil Konsekvensen sikkert blive, at Hornemann for sit Vedkommende — eventuelt Hornslet Kommune — vil stille Krav om den samme Fordelingsmaade.

Til Oplysning for det ærede Byraad har jeg foretaget følgende Beregninger, der er byggede paa det Hr. Rømer for indeværende Aar paa-lignede Skattebeløb, 34.608 Kr.

En Fordeling med fuld Skat til Aarhus Kommune i 7 Mdr. og fuld Skat til Brabrand i 5 Mdr. vil give Aarhus Kommune et Skattebeløb paa	20 188 Kr.
--	------------

Beregnet efter almindelig Landliggerfordeling med $\frac{2}{3}$ til Landkommunen og $\frac{1}{3}$ til Købstadkommunen, regnet med $5\frac{1}{2}$ Maanedes Landophold, vil give Aarhus Kommune: fuld Skat i $6\frac{1}{2}$ Maaned...	18.746 Kr.
$\frac{1}{3}$ Skat i $5\frac{1}{2}$ Maaned	5.287 »
	<u>24.033 Kr.</u>

Er Landopholdet 6 Maaneder, vil Beløbet regnet efter Landliggerfordelingen blive.....	<u>23.072 Kr.</u>
---	-------------------

Fordelt med $\frac{5}{8}$ Skat til Købstadkommunen og $\frac{3}{8}$ Skat til Landkommunen for hele Aaret (den Hornemannske Fordeling) vil Aarhus faa	<u>21.630 Kr.</u>
--	-------------------

Jeg skal iøvrigt, idet jeg henholder mig til de i min første Skrivelse vedrørende denne Sag fremførte Oplysninger, tillade mig paany at anbefale det ærede Byraad at indsende Sagen til

Ministeriets Afgørelse med Fastholdelse af den hidtil bestaaende Fordelingsmaade«.

Den i Skattekontorbestyrerens Skrivelse nævnte Skrivelse fra Sagfører Fr. Høyer var saalydende:

»I Tilslutning til min Samtale igaar med Hr. Borgmester Drechsel angaaende Hr. Direktør Rømers Skattesag, skal jeg paa dennes Vegne meddele, at Kravet om Ministeriets Afgørelse frafaldes, naar Aarhus Kommune indgaar paa fra nærværende Skatteaars Begyndelse og indtil videre at renoncere paa Landligger-skat i det Tidsrum Direktøren har Hovedophold i Brabrand-Aarslev Kommune. Direktør Rømer vil derhos forpligte sig til ikke at udstrække sit Landophold udover 5 Maaneder i hvert Skatteaar, saaledes at Aarhus Kommune altid vil faa 7 Maaneder fuld Skat. Jeg tillader mig at bemærke, at der til en saadan Ordning formentlig ikke kræves Sanktion af Brabrand-Aarslev Kommune.

Paa nærværende Skrivelse udbedes Svar snarest muligt, for at Direktøren, der allerede i indeværende Skatteaar har boet paa Landet i 5 Maaneder og 1 Uge, kan afbryde sit Landophold, hvis Byraadet giver imødekommende Svar.«

Formanden forelagde saavel Sagfører Høyers som Skattekontorbestyrerens Skrivelse og meddelte dernæst, at der til Byraadssekretæren før Byraadets Møde var kommet telefonisk Meddelelse fra Sagfører Høyer om, at Rømer ikke vilde begære Ministeriets Afgørelse, altsaa at han vilde lade Sagen falde, hvis Byraadet ikke vilde gaa ind paa den i Høyers Skrivelse foreslaaede Ordning.

Mikael Johansen henstillede at følge

Høyers Forslag. Han kunde i Realiteten give Skattekontoret Ret, men han var bange for, at Rømer, hvis man ikke imødekom ham, vilde tage Bopæl i Brabrand hele Aaret, hvorved Aarhus vilde miste et meget stort Skattebeløb.

F o r m a n d e n saa godt Faren, men maatte dog gøre opmærksom paa, at man ved at følge Høyers Forslag vilde opgive den Trediedel, man hidtil havde faaet.

S i m o n s e n mente, at det vilde medføre meget farlige Konsekvenser, hvis man gav efter overfor Rømer. Desuden vilde man heller ikke have noget Baand paa Rømer med Hensyn til de 7 Maaneder. Man maatte derfor hellere behandle Rømer som hidtil, altsaa som almindelig Landligger.

P. J e n s e n havde forstaaet den telefoniske Meddelelse saaledes, at Rømer nu ikke ønskede at behandles anderledes end hidtil. Taleren havde været villig til at stille sig velvillig overfor Rømer, som jo selv havde rejst Spørgsmaalet, men da nu Rømer ønskede den gamle Ordning opretholdt, saa Taleren ingen Anledning til at foretage videre i Sagen.

F o r m a n d e n fandt det betegnende, at Rømer betonedede, at han gerne vilde have Afgørelsen truffet snarest, idet der deri laa en Antydning af, at han, der endnu ikke var flyttet ind til Byen, vilde forlænge Landopholdet det mest mulige, hvis han vedblivende skulde betragtes som Landligger. Taleren var nærmest tilbøjelig til at blive ved den gamle Ordning, idet han var bange for, at man vilde faa Vanskeligheder, hvis man traf en særlig Ordning med Rømer.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa det for givet, at der i Rømers Anmodning om hurtig Afgørelse

laa en Antydning af, at han vilde blive boende i Brabrand, hvis man ikke gik ind paa Høyers Forslag. Iøvrigt bortfaldt hele Spørgsmaalet, naar den foreslaaede Ordning af Erhvervsskattesagen blev gennemført. Købstadforeningens Bestyrelse havde fornylig henvendt sig til Regering og Rigsdag om en særlig Løsning.

P. J e n s e n havde anbefalet Byraadet at lade Rømer betale fuld Skat her i 7 Maaneder og i Brabrand i 5 Maaneder for at imødekomme Rømer, ikke fordi han ansaa denne Ordning for den i og for sig rigtige, men naar Rømer nu vilde have den gamle Ordning opretholdt, var der ingen Grund til ikke at imødekomme ham, navnlig da adskilligt tydede paa, at Rømer tværtimod at forlænge sit Landophold snarere vilde forkorte det.

Mø l l e r troede ikke, man imødekom Rømer ved at lade Forholdet blive som hidtil, og vilde derfor foreslaa, at man gik ind paa Ordningen med de 5 og 7 Maaneder. Vilde Rømer binde sig til denne Ordning for en længere Aarrække, vilde det i hvert Fald være farligt at sige Nej.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at Rømer ikke bandt sig for en længere Aarrække, idet der i Høyers Skrivelse var brugt Udtrykket »....fra nærværende Skatteaars Begyndelse og indtil videre«.

J a k o b J e n s e n kunde ikke se rettere, end at det i Øjeblikket var Rømers Ønske at lade Forholdet blive ordnet som hidtil. For Byraadet kunde der saa næppe være andet Standpunkt end at føje ham.

S i m o n s e n troede, man stod sig bedst ved at lade det gaa paa den gamle Maade, idet en Del talte for, at Rømer havde Lyst til at bo i Aarhus mere end hidtil.

P. Petersen anbefalede at udsætte Sagen til næste Møde, saaledes at man kunde blive klar over, hvorledes Telefonsamtalen skulde forstaaes.

Formanden troede, det blev vanskeligere og vanskeligere at faa truffet en Ordning, jo længere man forhandlede med Rømer.

Jakob Jensen bemærkede, at det i det lange Løb vilde være det sundeste at blive ved den gamle Ordning, som jo ogsaa var i Overensstemmelse med Loven.

Mikael Johansen var dog noget i Tvivl, om det vilde være klogt at fastholde den gamle Ordning. Flyttede Rømer bort, vilde man miste mange Penge.

Formanden foreslog at svare, at man efter de førte Forhandlinger foretrak at blive ved den gamle Ordning.

Mikael Johansen mente, at det i Skrivelserne skulde anføres, at man foretrak at blive ved den gamle Ordning, da Rømer ifølge Telefonsamtalen havde erklæret sig tilfreds med den.

Det vedtoges at lade det forblive ved den hidtilværende Ordning, saaledes at Rømer behandles som Landligger.

2. (J. Nr. 13¹⁷—1913). Andragende fra Telegrafarbejder J. O. Iversen om en Understøttelse paa ca. 150 Kr. aarlig til **Hjælp til Undervisning af en Søn, der er lam.**

Formanden meddelte, at Fattigudvalget foreslog at nægte Understøttelsen, som der vist heller ikke var Hjemmel for at bevilge.

Simonsen vilde dog henstille til rette Vedkommende, om det ikke kunde lade sig gøre, at Manden kunde faa de 150 Kr. Barnet var lam paa baade Arme og Ben, saa det vilde intet kunne opnaa ved at sendes til Hjemmet for van-

føre. Hvis Fattigudvalget ikke kunde hjælpe, vilde Taleren henstille til Byraadet at bevilge et tilsvarende Beløb til Hjælpekassen til Drengens Undervisning. Denne Fremgangsmaade vilde være fuldt lovlig.

P. J e n s e n bemærkede, at Hjælpekassen ikke kunde hjælpe, men at der intet var i Vejen for, at dens Bestyrelse administrerede et Tilskud fra Byraadet. Forøvrigt var der ingen Tvivl om, at Byraadet direkte kunde bevilge Manden Beløbet, og saa var der kun Spørgsmaalet om Konsekvenserne tilbage.

M i k a e l J o h a n s e n vilde gerne være med til at hjælpe Familien, men ansaa det for farligt for Byraadet direkte at bevilge Beløbet. Han spurgte om Fattigudvalget ikke kunde finde en fremkommelig Form.

M o u s t e n troede nok, at Hjælpekassen i Henhold til den ny Lovs Bestemmelse om fast Understøttelse i særlige Tilfælde kunde hjælpe. Hvorvidt der var særligt Tilfælde tilstede, maatte Hjælpekassens Bestyrelse selv skønne over.

K j e l d S ø r e n s e n vilde gerne i Fattigudvalget være med til at finde en Udvej, hvis en saadan kunde findes. Skulde enten Hjælpekassen eller Byraadet være villig til at hjælpe, skulde Taleren intet have derimod, men det vilde vist være vanskeligt at finde en fremkommelig Form.

P. J e n s e n tvivlede ikke om, at hele Fattigudvalget gerne vilde søge at finde en Udvej, saaledes at Hjælpen kunde ydes, uden at den fik Fattighjælps Virkning for Manden. Da det i Forvejen blev fastslaaet, at det er en fast Hjælp, kunde Hjælpekassen ikke hjælpe. Taleren syntes, at Byraadet godt kunde være bekendt selv at bevilge Beløbet.

Simonsen var glad ved, at man fra alle Sider fandt, at Manden skulde hjælpes. Saa lykkedes det nok at finde en Form. I hvert Fald var der intet i Vejen for, at Hjælpekassens Bestyrelse kunde administrere en særlig Bevilling paa Beløbet, uden at Staten kom til at tage Del i Udgiften; men der var næppe Tvivl om, at man stod overfor et Tilfælde, hvor der var ganske særlige Forhold tilstede, og hvor der altsaa kunde ydes faste Bidrag.

Jakob Jensen henstillede at bevilge Beløbet direkte fra Byraadet, men kun for et Aar ad Gangen.

Samuel sen slog fast, at Hjælpekassen havde Ret til at yde fast Understøttelse, naar der var særlige Forhold tilstede.

Formanden tilraadede at udsætte Sagen for at indhente Erklæring fra Hjælpekassens Bestyrelse.

Mikael Johansen mente, at Hjælpekassen nok kunde yde Hjælpen uden nogen Ekstra-bevilling.

Simonsen syntes, at Hjælpekassen skulde have Beløbet som Ekstratilskud, hvis den paatog sig at yde Understøttelsen.

Sagen udsattes.

3. (J. Nr. 17⁷—1913). Andragende fra Peter Chr. Nielsen, Kvottrup pr. Mundelstrup, om **Eftergivelse af Fattighjælp**.

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 25¹⁶—1913). Andragende fra Restauratør Ludv. Thürmann om Tilladelse til at holde Restaurationslokalerne i Handels- og Industrikafeen aabne til **Kl. 12 Nat.**

Fra Politimesteren forelaa Meddelelse om, at han agter at give Tilladelsen paa de sædvanlige

Vilkaar, forudsat at Byraadet giver sit Samtykke dertil.

Samtykke meddeltes.

5. (J. Nr. 13^s—1913). Andragende fra Politibetjent N. Fagerholt om **Bevilling af ca. 20 Kr. til Behandling for en Øjenlidelse.**

Bevilgedes.

6. (J. Nr. 384—1913). Andragende fra fhv. Politibetjent, nuværende Betjent ved Statspolitiet, Søren Justesen om **Tilbagebetaling af indbetalte Pensionsbidrag.**

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 252—1913). Indstilling fra Brolægningsudvalget om, at **der ydes Tilsynsmand Aug. Andersen et ekstraordinært Tillæg af 200 Kr. til den ham tilstaaede Pension paa 500 Kr.**

M a g n u s N i e l s e n motiverede Indstillingen med, at Andersen havde tjent i 38 Aar, medens allerede 20 Aars Tjeneste hjemlede Ret til 500 Kr. i Pension, og med at han havde haft med det mest svinagtige og usunde Arbejde at gøre, der kunde gives. Desuden havde Andersen altid været en tro og flittig Arbejder i Kommunens Tjeneste.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 12¹⁴—1913). Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

